

Any de constitució: 1989

Superfície protegida: 15.010 ha

Accessos:

- Carretera** • Autopistes AP-7, C-60 i C-32
 • Carreteres N-II, C-61, B-510 i BV-5122
- Tren** • Estacions de Renfe de Mataró, Sant Andreu de Llaneres, Caldes d'Estrac, Arenys de Mar, Canet de Mar, Sant Pol de Mar, Calella, Pineda de Mar, Llinars del Vallès, Palautordera, Sant Celoni, Gualba i Riells i Viabrea - Breda.
- Autobús** • Transports Barba. Tel. 938 671 038
 • Sagalés. Tel. 938 707 860

Tel. 938 679 452 www.diba.cat/parcsn/montnegre

Parc del Montnegre i el Corredor

El Parc està format per les serres del Montnegre i del Corredor, que formen part de la serralada Litoral catalana. Els seus límits longitudinals són el litoral i la depressió del Vallès, mentre que la riera d'Argentona i la Tordera en són els transversals. Les rieres de Vallgorguina i d'Arenys separen les dues serres, que tenen els sostres al santuari del Corredor (657 m) i al turó Gros del Montnegre (766 m), respectivament. Té una extensió de 15.000 hectàrees.

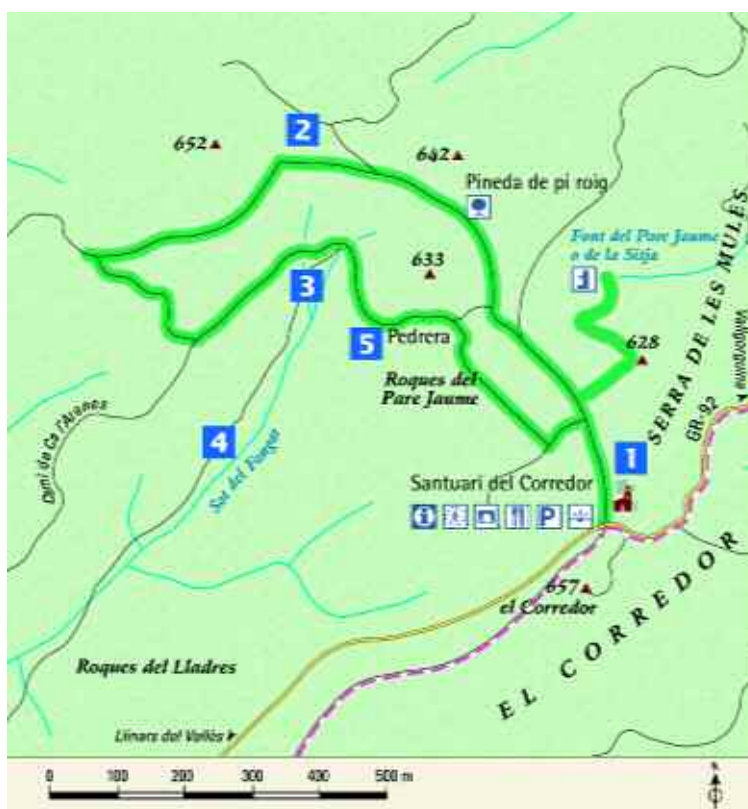
Des del punt de vista del paisatge, el tret més característic és el relleu accentuat del Montnegre, que contrasta amb la suavitat del Corredor. La vegetació és força diferent als dos vessants: el litoral està poblat de pins pinyers, i al vessant vallesà, molt més humit, hi creix una vegetació constituïda per alzinars, roures, boscos caducifolis i, fins i tot, faigs. Alguns d'aquests boscos han estat substituïts tradicionalment per plantacions de castanyer de perxada.

15

Parc del Montnegre i el Corredor

La plana del Corredor

Aquest és un dels itineraris més clàssics del Parc: sortint de la plana del Corredor, el recorregut ens permet conèixer alguns dels aspectes principals de la vegetació, la fauna i la geologia de la serra.

FITXA TÈCNICA

ITINERARI A PEU SENYALITZAT I AUTOGUIAT

Itinerari senyalitzat amb fites
destacades amb marques
de color groc.

Fullet disponible als punts
d'informació del Parc
i a www.diba.cat/parcsn

Distància:
2.250 m

Durada:
45 m

Dificultat:

Punt d'inici:

Santuari del Corredor.
Pista forestal de Can Bordoï
(Llinars del Vallès)
a Vallgorguina

Altitud mínima:
605 m

Altitud màxima:
645 m

1 El santuari del Corredor

El santuari de la Mare de Déu del Corredor va ser construït al mig de la plana que culmina la serra. En realitat es tracta d'un conjunt d'edificacions integrat pel mateix santuari i la masoveria.

A l'església, erigida el segle XVI sobre les restes d'un temple anterior, destaca el campanar de planta quadrada amb merlets i quatre gàrgoles. El santuari és el punt de destí de diversos aplecs, i actualment allotja un restaurant i un punt d'informació del Parc.

2 La pineda del pi pinyer

El pi pinyer és un dels arbres més abundants al Montnegre i el Corredor. Les pinedes són especialment exuberants a la banda litoral, però remunten sense dificultat fins a muntanya mitjana, on es barregen amb l'alzina. Al sotabosc trobem diverses espècies, entre les quals destaquen els brucs, les herbes aromàtiques i les estepes.

3 Els dominis del senglar

El senglar és el mamífer més gran del Parc. En els darrers anys s'ha vist afavorit per la regeneració dels alzinars, on troba aglans, encara que també s'alimenta de bulbs, arrels i rizomes que aconsegueix gratant el terra. Si parem atenció, és molt possible que puguem observar alguna de les seves furgades. Ocasionalment també visita els conreus i, fins i tot, s'acosta a la rodalia de les poblacions.

4 El sot del Fangar

Aquest clot enmig del bosc afavoreix un ambient humit on podem observar plantes com ara les falgueres i les molses.

També hi trobem alguns arbres caducifolis, com per exemple el cirerer i el trèmol, i plantes enfiladisses que confereixen al bosc un aspecte selvàtic.

5 La pedrera

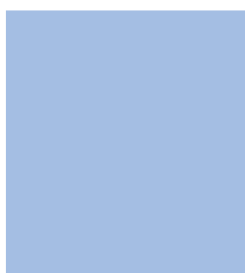
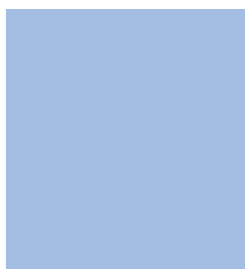
Geològicament, el Montnegre i el Corredor estan constituïts gairebé en exclusiva per granits. Aquest granit, que en zones fredes com ara els Pirineus no pateix alteracions, sota l'acció del clima mediterrani es desfà en forma d'una mena de sorra: és el sauló. En indrets com aquesta antiga pedrera, la roca mare, el granit, queda a la vista.

16

Parc del Montnegre i el Corredor

El dolmen de Pedra Gentil

Aquest és un dels itineraris més clàssics del Parc: sortint de la plana del Corredor, el recorregut ens permet conèixer alguns dels aspectes principals de la vegetació, la fauna i la geologia de la serra.

FITXA TÈCNICA

ITINERARI A PEU SENYALITZAT I AUTOGUIAT

Itinerari senyalitzat amb fites destacades amb marques de color blau.

Fullet disponible als punts d'informació del Parc i a www.diba.cat/parcsn

Distància:
5.000 m

Durada:
2 h i 15 m

Dificultat:

Punt d'inici:
Vallgorguina (al final del carrer Montseny, passat el pont de la riera de Vallgorguina)

Altitud mínima:
200 m

Altitud màxima:
315 m

1 El pla del Forn

Fins fa uns anys, el pla de conreu que veiem a l'inici de l'itinerari es va dedicar a l'horta, però avui és destinat a la planta ornamental de viver. Especialment a les valls del vessant vallesà, més humit que el maesmeuc, hi han proliferat aquesta mena d'explotacions, en les quals són característics el xiprer i altres coníferes ornamentals i, també, algunes rosàcies. Amagada entre els plàtans del camí trobem la font del Forn.

2 El dolmen de Pedra Gentil

El de Pedra Gentil és molt probablement el dolmen més conegut del país. Ha generat molts mites, començant pel nom mateix, que evoca el paganisme, i seguint per la relació amb les bruixes que li atribueixen diverses llegendes. Encara avui és lloc de trobada ocasional d'espiritistes. D'altra banda, el valor arqueològic del dolmen és relatiu, ja que va ser reconstruït, el 1855, sense coneixement de la disposició original de les pedres, i sembla ser que en una ubicació diferent de l'original.

3 Can Pradell de la Serra

La masia senyorial de can Pradell de la Serra és una de les més grans i antigues del Corredor. Té planta, pis i golfes, teulada a dues aigües i façana esgrafiada. És destacable també la construcció adossada, amb una elegant galeria porxada, que en altre temps havia acollit una capella dedicada a la Mare de Déu del Roser.

4 El bosc de la Puig

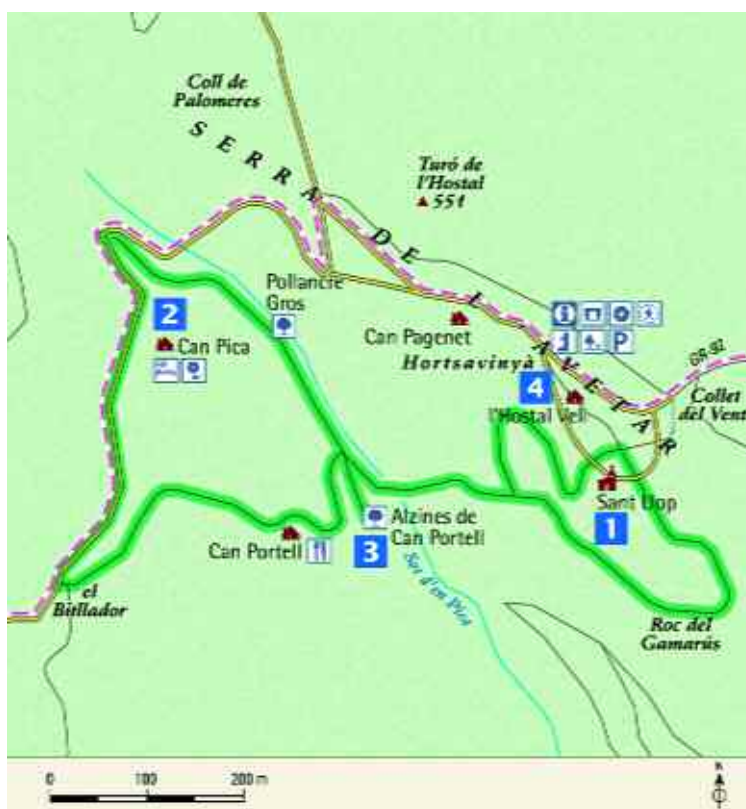
Bosc mixt integrat per diverses espècies de *Quercus*: alzines, roures i sureres. Al tombant del segle XIX al XX, s'exportaven a través dels ports catalans més de 1.500 milions de taps de suro, una bona part dels quals provenien de les muntanyes del Montnegre i el Corredor.

5 A la solella de Can Clarens

Aquesta antiga masia ha estat avui reconvertida en casa de colònies i centre d'educació ambiental. Els boscos que l'envolten són típicament mediterranis. Hi domina l'alzina, però també hi trobem pins pinyers i pinastres. L'indret ofereix molt bona panoràmica.

Les alzines de can Portell

Passejada fàcil que ens descobreix l'entorn de l'antiga parròquia d'Hortsavinyà. Cal destacar les quatre alzines centenàries de can Portell. La ruta finalitza amb una visita al Centre d'informació del Parc.

FITXA TÈCNICA

ITINERARI A PEU SENYALITZAT I AUTOGUIAT

Itinerari senyalitzat amb fites
destacades amb marques
de color marró.

Fullet disponible als punts
d'informació del Parc
i a www.diba.cat/parcsn

Distància:
2.250 m

Durada:
1 h

Dificultat:

Punt d'inici:

Centre d'Informació
d'Hortsavinyà.
Veïnat d'Hortsavinyà (Tordera)
Tel. 937 443 327

Altitud mínima:
435 m

Altitud màxima:
495 m

1 L'església de Sant Llop

L'església de Sant Llop va ser el centre de la parròquia d'Hortsavinyà, un petit nucli rural que va ser actiu fins als anys setanta del segle passat, tot i que darrerament gaudeix d'una nova vitalitat. Can Pagenet, per exemple, va fer les funcions d'escola fins que el 1967 va tancar les portes; però a hores d'ara s'ha obert un nou recinte escolar. L'església està documentada des del 1301, per bé que la major part de l'edifici correspon al segle XVIII.

2 El forn de calç

Els hortsavinyanencs utilitzaven tots els recursos que els oferia l'entorn, inclosos els minerals: pedra, argila i calç. Durant el recorregut trobem el forn de calç de can Pica. La calç s'obtenia per cocció de la pedra calcària en forns excavats en talussos. La llenya i la pedra s'apilaven l'una sobre l'altra en capes alternatives. La porta d'accés es trobava a la part inferior del forn.

3 Les alzines de can Portell

En un sot del camí trobem quatre alzines centenàries. La més grossa va ser escapçada per un llamp el 1996 i va caure sobre l'arbre congènere del davant, que va quedar inclinat i malmès. Molt a prop hi creixia una alzina encara més grossa, que també va patir els estralls d'un llamp els anys trenta del segle passat. La llenya resultant va ser utilitzada per fer carbó vegetal, i es calcula que, encara fresca, devia pesar entre catorze i setze tones.

4 El Centre d'Informació

El Parc del Montnegre i el Corredor disposa d'una xarxa de centres d'informació que està distribuïda entre Hortsavinyà, el santuari del Corredor, Vallgorguina, Tordera, Arenys de Munt i Sant Iscle de Vallalta. L'objectiu dels centres és proporcionar als visitants claus d'interpretació per descobrir els àmbits naturals i culturals del Parc. Al centre d'Hortsavinyà recomanem especialment veure l'audiovisual. Els exteriors disposen de font, bancs i taules de pícnic.

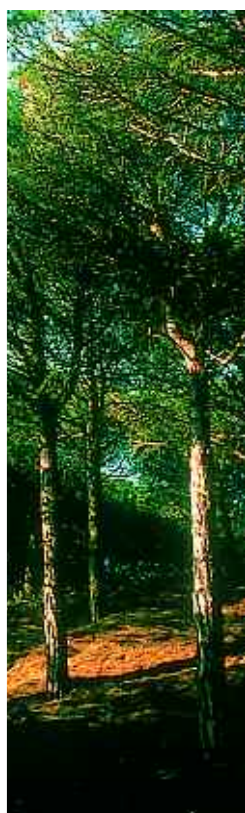

18

Parc del Montnegre i el Corredor

El pont de la Vila

Itinerari senzill pel Parc Forestal de Mataró, que ens endinsa en el coneixement de les principals formacions boscoses del Parc del Montnegre i el Corredor: les pinedes, els alzinars i les suredes.

FITXA TÈCNICA

ITINERARI A PEU SENYALITZAT I AUTOGUIAT

Itinerari senyalitzat amb fites
destacades amb marques
de color taronja.

Fullet disponible als punts
d'informació del Parc
i a www.diba.cat/parcsn

Distància:
2.200 m

Durada:
1 h i 20 m

Dificultat:

Punt d'inici:
Parc Forestal de Mataró
(concretament, a la roca
del Bon Dia)

Altitud mínima:
245 m

Altitud màxima:
330 m

1 La pineda de pi pinyer

El pi pinyer és l'arbre més abundant del Montnegre i el Corredor i, també, del Parc Forestal de Mataró. Els pins ocupen els antics conreus de vinya, fa uns anys abundants i avui abandonats.

La capçada rodona, densa i d'un color verd brillant, fan el pi pinyer inconfusible. Altres trets distintius són el tronc recte i robust, i l'escorça, rogenca i molt gravada. Les pinyes, força grosses, allotgen els saborosos pinyons que consumim com a fruit sec i en algunes especialitats de pastisseria.

2 Paisatges forestals

Un petit mirador que trobem durant el recorregut ens permet distingir les diverses formacions forestals del Parc: un bosc mixt de pi pinyer i alzines, i dues pinedes, una de pi blanc i una altra de pi pinyer. L'observació ens proposa un estimulants joc d'observació de colors i textures vegetals.

3 L'alzina surera

La surera és una espècie molt similar a l'alzina, amb la qual usualment conviu. Difícilment hauria gaudit de l'anomenada que té, si no fos per l'escorça, el popular suro. Aquest embolcall, que la protegeix del foc, ha estat aprofitat des de sempre perquè és material gairebé irremplaçable en la indústria del vi. El sotabosc de les suredes acostuma a ser més pobre que el dels alzinars, possiblement com a conseqüència de l'explotació que pateix.

4 Terra del gaig, repoblador de boscos

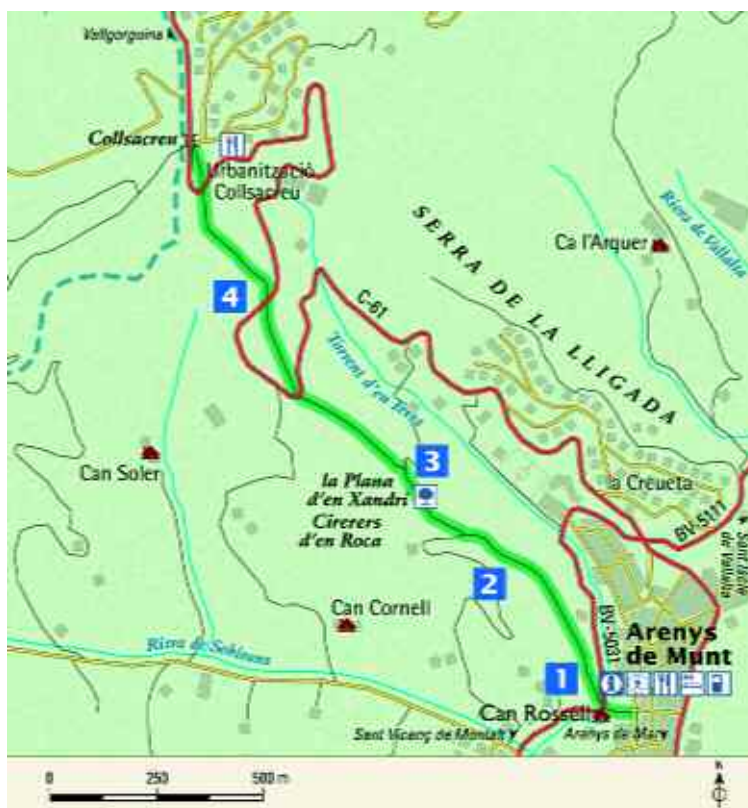
El gaig és un ocell de la família dels corbs que enterra les aglans com a reserva alimentària per a l'hivern. Està comprovat que, amb freqüència, oblida alguna de les aglans, cosa que ha nodrit la llegenda del gaig com a repoblador involuntari. Els colors dominants del plomatge són el canyella i el blanc, però la part més vistosa són les ales, amb franges blaves i negres. Defuig la presència humana i la proclama amb un crit estrident que sembla imitar el propi nom.

19

Parc del Montnegre i el Corredor

El fondo de can Rossell

Itinerari molt assequible que ressegueix el fondo de can Rossell, el camí que unia Arenys de Munt amb el Vallès, i que servia a vinyataires, pagesos i bosquerols per anar a mercat a Sant Celoni.

1 La masia de can Rossell

Original del segle XIV, can Rossell és el primer element patrimonial d'aquest itinerari. Al costat de la casa hi ha la capelleta de Jesús de Natzaret. El fondo de can Rossell va tenir categoria de camí ral fins a la construcció de la carretera de Sant Celoni. El feien servir els pagesos per anar a mercat a Sant Celoni, i també era la ruta habitual de transport del raïm des de les vinyes de Collsacreu. A més, durant els segles XVII i XVIII va ser utilitzat per baixar els troncs que fornien de fusta les drassanes d'Arenys de Mar, molt actives en aquella època.

2 El granit

En aquest punt de l'itinerari podem observar un gruix considerable de sauló. El sauló és el producte de la descomposició del granit, que és la roca que conforma les muntanyes del Montnegre i el Corredor. Sota l'acció dels agents atmosfèrics, com ara la humitat i la temperatura, el granit es desfà i es converteix en aquesta sorra de color ataronjat. Després, al llarg dels segles, el sauló de les muntanyes del Parc ha estat transportat per les rieres i els torrents. Així, les platges del Maresme estan constituïdes per aquesta sorra de gra gruixut.

3 Els cirerers d'en Roca

El conreu del cirerer va ser introduït a Arenys de Munt per dos germans, de cognom Roca, cap al final del segle XIX. La veu popular diu que els Roca van portar els esqueixos des d'una masia de l'Empordà i que els van empeltar en peus bords. Al final, la qualitat dels fruits va resultar ser molt superior a la dels cirerers locals, i el conreu amb empelts es va estendre per tot el poble, conjuntament amb el nom dels iniciadors.

4 Els ponts

En construir la carretera d'Arenys de Mar a Sant Celoni, alguns trams del camí del fondo de can Rossell van quedar soterrats, cosa que va forçar la construcció de tres ponts de pedra amb volta de canó. Durant l'itinerari passem pels tres ponts, el més espectacular dels quals, per la seva alçada, és el tercer.

FITXA TÈCNICA

ITINERARI A PEU SENYALITZAT I AUTOGUIAT

Itinerari senyalitzat amb fites destacades amb marques de color blau.

Fullet disponible als punts d'informació del Parc i a www.diba.cat/parcsn

Distància:
2.000 m

Durada:
45 m

Dificultat:

Punt d'inici:

Arenys de Munt
(avinguda del Panagall,
a l'alçada del camí Rossell)

Altitud mínima:
140 m

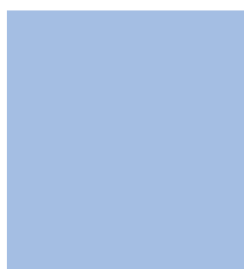
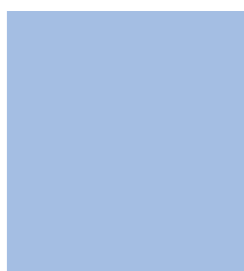
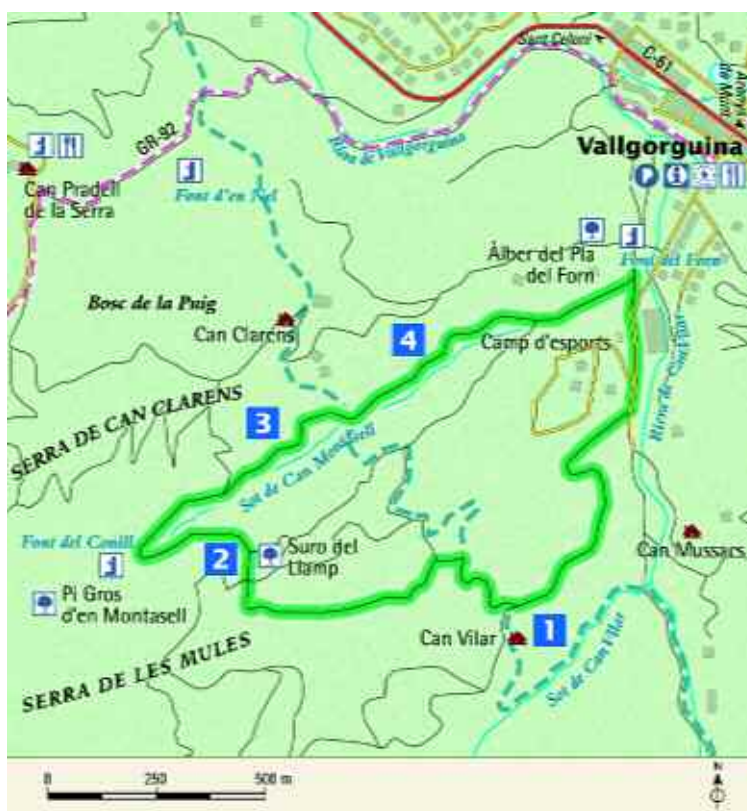
Altitud màxima:
360 m

20

Parc del Montnegre i el Corredor

Can Vilar i el sot de can Montasell

Recorregut de dificultat moderada que ens apropa a la masia fortificada de can Vilar o el Suro del Llamp, que lluita per sobreviure després de patir les inclemències del temps.

FITXA TÈCNICA

ITINERARI A PEU SENYALITZAT I AUTOGUIAT

Itinerari senyalitzat amb fites
destacades amb marques
de color marró.

Fullet disponible als punts
d'informació del Parc
i a www.diba.cat/parcsn

Distància:
4.000 m

Durada:
2 h

Dificultat:

Punt d'inici:
Vallgorguina
(al final del carrer de Mataró)

Altitud mínima:
230 m

Altitud màxima:
345 m

1 El mas de can Vilar

La masia de can Vilar s'aixeca en un sot envoltat de boscos. L'element més característic del mas és la gran torre de defensa, de planta quadrangular, finestres gòtiques i dues gàrgoles que representen éssers fantàstics. Aquest tipus de construcció respon a la necessitat defensiva de les masies en èpoques d'intranquil·litat: guerres, revolucions internes, enfrontaments socials i bandolerisme. Les torres de defensa són habituals a tot Catalunya, però especialment a la façana litoral.

2 El Suro del Llamp

A pagès, la tradició diu que el llamp és atret per les alzines i les sureres (o *suros* en la denominació popular local), de manera que els bosquerols i els pagesos se'n guardaven molt, d'arrecerar-s'hi durant les tempestes. El Suro del Llamp, les restes del qual s'alcen al mig d'una erola, mig cos viu, l'altre mig cremat, sembla donar la raó a aquesta creença. L'activitat surera és encara viva a les muntanyes del Montnegre i el Corredor, i la podem reconèixer en l'aspecte bicolor dels arbres, gris a les branques de la capçada i vermellós en els troncs que han estat escorxats recentment.

3 El sot de can Montasell

Al Parc del Montnegre i el Corredor, els sots tenen una significació especial a causa de la riquesa de la vegetació que acullen. Es tracta de boscos humits, atapeïts i ombrívols, on podem distingir arbres com ara el vern, el castanyer, el freixe i l'avellaner, i també ocells molt diversos: cueretes, merles, mallerengues, cargolets i fins i tot el llampant oriol.

4 Racons de pins i pinassa

A la solana de can Clarens creixen diverses menes de pins: el pi pinyer, de capçada rodona i fruits grossos; el pinastre, de pinyes punxegudes i fulles molt llargues, i el pi insigne, que agrupa les fulles de tres en tres. Aquesta darrera espècie és de fusta tova i creixement ràpid, i es fa servir en la fabricació de paper i d'emalatges de fusta. En general, els pins han prosperat molt als camps de vinya que es van abandonar a final del segle XIX a causa de la plaga de la fil·loxera.

L'ermita de l'Erola

Itinerari fàcil pels voltants de la parròquia d'Hortsavinyà. El territori sorprèn per la frondositat dels boscos. La ruta acaba al turó de l'Hostal, amb una panoràmica que, en dies clars, arriba als Pirineus.

